я мовчу щоби було не надто багато крику
я кричу щоби було не надто багато пауз
я ховаюсь від світу щоб бути не надто відкритим
хоч сховатися ніде – та я все одно ховаюсь

всі ці танці на линві убогі як цирк на дроті
богом зважений був я і визнаний легковажним
рівновага можлива лише як постійний спротив
рівновага можлива як зна́йдеш в собі щось справжнє

я не знаю що справжнє в мені ну а що несправжнє
я гойдаюсь в петлі професійно як лялька вуду
рівновага – це те що не може тривати завжди
рівновагу втрачаєш відразу як лиш здобудеш

я мовчу так промовисто наче рекламний слоган
я кричу так невиразно як опівнічна птаха
богом зважений був я і визнаний легшим за бога
бог послав у буття мене як посилають нахуй

бог в життя мене кинув сховавши кінці у воду
бог в життя мене скинув як кѝдають труп у річку
я під ним пропливаю й мені його трохи шкода –
я втоплюсь в небутті ну а він потопатиме вічно